პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცა კის ორგანო

№ 23 (5124) | შაბათი, 29 იანვარი 1938 წ. | ფასი 10 კაპ.

დღეს გაზეთში:

სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობის გეგმა („პრავდის“ მოწვინავე 1-ლი გვ.).

ამხ. მ. მ. ლიტვინოვის სიტყვა ერთა ლიგის საბჭოს მე-100 სესიაზე (1-ლი გვ.).

1938 წლის სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოთა სახელმწიფო გეგმის შესახებ. — სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს დადგენილება (1-ლი გვ.).

მივაღწიოთ სწრაფ და გადამწყვეტ გარდატეხას რემონტის ტემპებში (მე-3 გვ.).

ლენინის წიგნასწარდასახულობანი განხორციელებულია — ამხ. ა. ა. ჟდანოვის მოხსენება 1938 წლის 21 იანვარს დილ თეატრში ვ. ი. ლენინის გარდაცვალების თორმეტი წლის თავისადმი მიძღვნილ ზეიმობაზე - სამგლოვიარო სხდომაზე. (მე-2 და მე-3 გვ.).

უცხოეთში:

რესპუბლიკელთა ჯარებმა კვლავ აიღეს ხელში საბრძოლო მოქმედებათა ინიციატივა. (მე-4 გვ.).

მე-8 არმიის ბრწყინვალე წარმატებანი ჩრდილოეთ ჩინეთში (მე-4 გვ.).

სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობის გეგმა

1937 წელს კოლმეურნეობებმა და საბჭოთა მეურნეობებმა შესანიშნავ წარმატებებს მიაღწიეს. მარცვლეულ და ტექნიკურ კულტურათა მოსავალმა დიდად გადააჭარბა ყველაზე მაღალ მოსავალს, რომელიც კი მიუღიათ მეფის რუსეთში ყველაზე ხელსაყრელ წლებში. ეს გამარჯვება შედეგია პარტიისა და მთავრობის შეუსუსტებელი ზრუნვისა სოციალისტურ სოფლის მეურნეობაზე, მის ტექნიკურ შეიარაღებაზე, კადრების გაზრდაზე, კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების საორგანიზაციო და სამეურნეო განმტკიცებაზე.

1938 წელში კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები შედიან გამოცდილებით გამდიდრებულნი, უფრო რთული ამოცანების გადაჭრის უნარის მქონენი. სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს დადგენილება **„1938 წლისათვის სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოთა სახელმწიფო გეგმის შესახებ“**, რომელიც დღეს ქვეყნდება, სრულად ასახავს კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების ამ გაზრდილ შესაძლებლობებს. მიმდინარე წლის სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოთა გეგმა არსებითად განსხვავდება წინა წლების გეგმებისაგან. **მისი თავისებურება უწინარეს ყოვლისა იმაში მდგომარეობს, რომ ეს გეგმა ერთდროულად განსაზღვრავს დავალებებს ყველა უმნიშვნელოვანეს სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოთა დარგში მთელი წლით.** წარსულ წლებში კი საგაზაფხულო თესვისა და საანეულო ხვნის გეგმის, საშემოდგომო თესვისა და მზრალად ხვნის გეგმის მოცემა ხდებოდა ცალ-ცალკე, სხვადასხვა დროს.

დაგეგმვის ახალი წესი ცხადჰყოფს, რომ კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები იმდენად განმტკიცდნენ ორგანიზაციულად და მეურნეობრივად, რომ შესაძლებელი გახდა სამუშაოს დაგეგმვა მთელი წლით წინ. ეს სამუალებას აძლევს კოლმეურნეობების თავმჯდომარეებს, სამანქანო - სატრაქტორო სადგურების დირექტორებს, საბჭოთა მეურნეობების დირექტორებს ისე ააგონ სამუშაოები, რომ რაც შეიძლება მეტი ეფექტით გამოიყენონ არსებული შესაძლებლობანი და მიაღწიონ საუკეთესო შედეგებს. სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოთა წლიური გეგმა სერიოზულად ურტყამს იმ ცალკეულ ხელმძღვანელთა დოყლაპიობას, გულგრილობას, წვრილბურჟუაზიულ თავაშვებულობას, რომლებიც გეგმების არა თვითეული მეურნეობის თავისებური პირობები, შემოღებული ან შემოსაღები თესლბრუნვები. ადგილობრივი ორგანიზაციები ვალდებული არიან არა უგვიანეს 15 თებერვლისა დაიყვანონ სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოთა გეგმა საბჭოთა მეურნეობებამდე, კოლმეურნეობებამდე და ერთპიროვნულ მეურნეობებამდე.

სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭომ წინადადება მოგვცა განსაკუთრებული ყურადღება მიექცეს იმას, „რათა ისეთ უმნიშვნელოვანეს საქმეში, როგორიცაა კოლმეურნეობებამდე გეგმის დაყვანა, რომელიც ეხება მშრომელთა ფართო მასების უშუალო ინტერესებს, ადგილი არ ექნეს ადმინისტრირებით გატაცებას და კოლმეურნეთა წინადადებების, მითითებებისა და მოთხოვნების უგულებელყოფას. დაწესდეს, რომ რაიაღმასკომების პრეზიდიუმების სხდომებზე, კოლმეურნეობათა გეგმების დამტკიცების დროს, აუცილებლად უნდა დაისწრონ სათანადო კოლმეურნეობათა თავმჯდომარეები“.

სახალხო კომისართა საბჭოს ამ მითითების უდიდესი მნიშვნელობა საესებით ცხადია, მხოლოდ პირწავარდნილ ბიუროკრატებს შეუძლიათ ვერ გაიგონ, თუ რამდენად დიდი მნიშვნელობა აქვს კოლმეურნეთა მასებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშების გამოცდილების გათვალისწინებას. სოფლის საწარმოო და პოლიტიკური აქტივობა ამჟამად განსაკუთრებით მაღალია. მილიონობით ადამიანები ზრუნავენ ამჟამად კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მინდვრების მოსავლიანობის შემდგომ გადიდებაზე, 1938 წელში სარეკორდო მოსავლის უზრუნველყოფაზე. 1938 წლისათვის სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოთა სახელმწიფო გეგმის მთავარი ხაზია—უზრუნველყოფილ იქნას მთელი სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის უფრო დიდი მატება, ვიდრე 1937 წელს, მთლიანად გადაჭრილ იქნას ამოცანა ყოველწლიურად 7-8 მილიარდი ფუთი მარცვლეული. ჩვენ ამჟამად მოგვეპოვება ყველა შესაძლებლობა გავადიდოთ მარცვლის პროდუქცია მოსალიანობის ამაღლების ხარჯზე, და არა მარცვლეულ კულტურათა ნათესების გაფართოვების გზით, როგორც ეს იყო კოლექტივიზაციის დასაწყის პერიოდში.

ჩვენ ამჟამად ყველა შესაძლებლობა მოგვეპოვება მკვეთრად და გადაჭრით დავსვათ არა მარტო მარცვლეულის, არამედ უკლებლივ ყველა სხვა კულტურის მოსავლიანობის ამაღლების საკითხი. განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს საკვები კულტურების სწრაფ განვითარებას, რომელთა ნათესი ფართობი წელს დიდდება. ამით მტკიცდება სოციალისტური მეცხოველეობის შემდგომი ზრდის ბაზა.

სახელმწიფო გეგმა ითვალისწინებს ბოსტნეულისა და ბაღჩის კულტურების ფართობის გადიდებასაც, პირველ რიგში აღმოსავლეთ რაიონებში—ჩელიაბინსკისა და სვერდლოვსკის ოლქებსა და შორეულ-აღმოსავლეთის მხარეში. ეს საშუალებას მისცემს დასახლებულ რაიონებს უზრუნველჰყონ თავისი მოთხოვნილებანი ადგილობრივი ნათესების ხარჯზე.

საერთო ცვლილებებმა, ნათესი ფართობების სტრუქტურაში ხელი უნდა შეუწყონ **სწორ თესლბრუნვათა შემოღებას**, რომელთა სახალხო-სამეურნეო მნიშვნელობა განსაკუთრებით დიდია. ადგილობრივი ორგანიზაციების წინაშე დგას ყაღრეზად პასუხსაგები ამოცანა: თვითეული კოლმეურნეობისა და საბჭოთა მეურნეობისათვის სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოთა გეგმის განსაზღვრისას, ზუსტად გაითვალისწინონ ადგილობრივი ნიადაგობრივი პირობები, ნიადაგის ნაყოფიერების აღდგენის ღონისძიებათა ხასიათი, ნიადაგის ეროზიასთან ბრძოლის ხასიათი

ლენინის წინასწარმეტყველური განსჯანი განხორციელებულია

ამხ. ა. ა. ჟდანოვის მოხსენება 1938 წლის 21 იანვარს დიდ თეატრში ვ. ი. ლენინის გარდაცვალების ოთხმეოცი წლისთავისადმი მიძღვნილ ზეიმოვან-სამგლოვიარო სხდომაზე

სოციალიზმის გამარჯვება— მთავარი შედეგია

ამხანაგებო, 14 წლის წინათ შეწყდა მშრომელი კაცობრიობის დიდი მასწავლებლისა და ხელმძღვანელის — ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინის სიცოცხლე.

ამ დღეს საბჭოთა კავშირის მშრომელები მთელი მსოფლიოს მშრომელებთან ერთად აგვიმებენ ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინის დიადი იდეების, ანდერძისა და წინასწარმეტყველური სიტყვების განხორციელების შედეგებს, აფასებენ განვლილ გზას და სახავენ იმ საქმის გამარჯვებისათვის შემდგომი ბრძოლის პერსპექტივებს, რომელსაც სიცოცხლე შესწირა ვლადიმერ ილიას-ძემ.

ლენინის ანდერძისა და წინასწარმეტყველური განსჯანის განხორციელების ყველაზე შესანიშნავ შედეგს წარმოადგენს სოციალიზმის გამარჯვება ჩვენს ქვეყანაში, საზოგადოების ის რადიკალური გარდაქმნა, რომელიც მიღწეულია ჩვენს ქვეყანაში.

ამხანაგმა სტალინმა თავის სიტყვაში ქ. მოსკოვის სტალინის საარჩევნო ოლქის წინასაარჩევნო კრებაზე აღნიშნა, რომ „ჩვენში სოციალიზმი არა მხოლოდ შენდება, არამედ უკვე დამკვიდრდა ყოფაცხოვრებაში, ხალხის ყოველდღიურ ყოფაცხოვრებაში. 10 წლის წინათ შეიძლებოდა დისკუსია იმაზე, შეიძლება თუ არა ჩვენში სოციალიზმის შენება. ახლა ეს აღარ არის სადისკუსიო საკითხი. ახლა ეს არის ფაქტების საკითხი, ცოცხალი ცხოვრების საკითხი, ყოფაცხოვრების საკითხი, რომლითაც გამსჭვალულია ხალხის მთელი ცხოვრება“.

შემდეგ ამხანაგი სტალინი ამბობდა:

„ჩვენს ფაბრიკებსა და ქარხნებში მუშაობენ უკაპიტალისტებოდ. მუშაობას ხელმძღვანელობენ ხალხიდან გამოსული ადამიანები. სწორედ ამას უწოდებენ ჩვენში ნამდვილ სოციალიზმს. ჩვენს მინდვრებში მიწის მუშაკები მუშაობენ უმემამულეებოდ, უკულაკებოდ. მუშაობას ხელმძღვანელობენ ხალხიდან გამოსული ადამიანები. სწორედ ამას უწოდებენ ჩვენში სოციალიზმს ყოფაცხოვრებაში, სწორედ ამას უწოდებენ ჩვენში თავისუფალ, სოციალისტურ ცხოვრებას“.

ლენინის პრინციპების, იდეებისა და ანდერძის უდიდეს მონაპოვარს და გამარჯვებას წარმოადგენს ის, რომ სოციალიზმი ახლა გახდა ერთნაირად ძვირფასი და ახლობელი საქმე, როგორც მოსკოვისა და ლენინგრადის მუშისათვის, ისე წინათ ყველაზე ჩამორჩენილი, კაპიტალიზმისა და ცარიზმის მიერ ყველაზე დაბეჩავებული, ყველაზე ჩაგრული ხალხებისთვისაც.

ახლა სოციალიზმი შეიჭრა საბჭოთა ქვეყნის ყველაზე შორეულ კუთხეებში, დამკვიდრდა ყოფაცხოვრებაში და წარძოადგენს ჩვენი სამშობლოს ყოველი მშრომელი ადამიანის განუყრელ კუთვნილებას, ვინაიდან ჩვენ შევძელით განვეხორციელებინა ლენინის ანდერძი და წინასწარმეტყველური განსჯანი, აგვეშენებინა საზოგადოება, რომელშიაც არ არიან ექსპლოატატორები და პარაზიტები, აგვეშენებინა მუშათა, გლეხთა და ინტელიგენციის მეგობრული თანამშრომლობაზე დამყარებული საზოგადოება, აგვეშენებინა სსრ კავშირის ყველა ხალხის თავისუფალ კავშირზე დამყარებული საზოგადოება.

სოციალიზმის გამარჯვება ჩვენს ქვეყანაში—ეს ნიშნავს ჩვენი ბელადისა და მასწავლებლის — ლენინის ძირითადი ანდერძის შესრულებას. **(ტაში).**

ამხანაგებო, მე აქ არ მოვიყვან ციფრებსა და ფაქტებს, რომლებიც ახასიათებენ სოციალიზმის გამარჯვებებს ჩვენს ქვეყანაში, ჩვენი ინდუსტრიის და კოლექტიური სოფლის მეურნეობის გამარჯვებებს. ისინი საკმაოდ ცნობილია. მე მინდა აქ მხოლოდ მოგაგონოთ ამხანაგ სტალინის მითითება, რომ ჩვენმა რევოლუციამ, ყველა სხვა რევოლუციისაგან განსხვავებით, ჩვენი ქვეყნის მშრომელებისათვის უზრუნველჰყო არა მარტო პოლიტიკური თავისუფლება, არამედ მატერიალური კეთილდღეობანიც, შექმნა შეძლებული და კულტურული ცხოვრების პირობები. ეს მორიგი მონაპოვარი წარმოადგენს ჩვენი სოციალისტური რევოლუციის ყველაზე დიდ, ყველაზე ძვირფას, ყველაზე მნიშვნელოვან მონაპოვარს. იგი უზრუნველჰყოფს რევოლუციის შემდგომ ძლევამოსილ წინსვლას. ეს მონაპოვარი ღრმად მსჭვალავს მთელ ჩვენს ცხოვრებას და მტკიცედ აერთიანებს ჩვენი ქვეყნის ყველა მშრომელს.

სოციალიზმის გამარჯვებათა უზრუნველსაყოფად მშრომელი მასების მიერ გაღებულ მსხვერპლს უქმად არ ჩაუვლია. ეს მსხვერპლი გამოსყიდულ იქნა იმით, რომ მშრომელებმა მიიღეს შეძლებული და კულტურული ცხოვრების საშუალება, მიიღეს თავისი კულტურისა და ცხოვრების მატერიალური პირობების ყოველმხრივ განვითარების და სრულყოფის შესაძლებლობა. ეს შეადგენს ჩვენი რევოლუციის უდიდეს ძალას და რევოლუციას ხდის უძლეველად.

საბჭოთა ხალხის ერთიანობა— სოციალიზმის უდიდესი მონაპოვარია

ამხანაგებო! ჩვენი ახალი წყობილების საფუძველს წარმოადგენს ის, რომ მშრომელები უშუალო მოხაწილეობას იღებენ სახელმწიფოს მართვა-გამგეობაში.

სტალინური კონსტიტუცია, რომელშიაც ჩაწერილია სოციალიზმის მონაპოვარნი, რომელმაც ასახა ყოველივე ის, რასაც მშრომელებმა მიაღწიეს მრავალი წლის ბრძოლისა და მშენებლობის შედეგად—ეს სტალინური კონსტიტუცია მოყვანილია მოქმედებაში. უზენაესი საბჭოს არჩევნები ჩატარდა დიადი სტალინური კონსტიტუციის საფუძველზე, რომელმაც განახორციელა საყოველთაო საარჩევნო უფლების ყოველგვარი შეზღუდვის ლიკვიდაცია, უზრუნველჰყო ჩვენი ქვეყნის ყველა მოქალაქის თანასწორუფლებიანობა, სქესის, ეროვნებისა და რასობრივი კუთვნილების დამოუკიდებლად. ეს არის შემდგომი ნაბიჯი წინ ჩვენს ქვეყანაში საბჭოთა სოციალისტური დემოკრატიზმის განხორციელების საქმეში.

12 დეკემბრის არჩევნები, რომლებმაც საარჩევნო ყუთებთან მოიყვანეს ამომრჩეველთა თითქმის 100 პროც., წარმოადგენენ შესანიშნავ მოვლენას მთელს ჩვენს ცხოვრებაში. არჩევნებმა დაგვანახვეს, რომ ლენინ-სტალინის საქმის გარშემო, ლენინ-სტალინის პარტიის გარშემო საბჭოთა ხალხის მორალურ-პოლიტიკური ერთიანობა უდაო ფაქტია. არჩევნებმა დაგვანახვეს, რომ ჩვენი ხალხი აბსოლუტურად ერთსულოვანია თავის უსაზღვრო ნდობაში ლენინ-სტალინის დიადი პარტიისადმი. **(მჭუხარე ტაში).**

არჩევნებმა, ისე როგორც მთელმა ჩვენმა ყოველდღიურმა ცხოვრებამ, ერთხელ კიდევ დაგვანახვეს, რომ მხოლოდ ჩვენს ქვეყანაშია შესაძლებელი მშრომელთა ნამდვილი თავისუფლება, მხოლოდ ჩვენს ქვეყანაშია შესაძლებელი მშრომელთა ნამდვილი ძმობა, ვინაიდან ჩვენში გაიმარჯვა სოციალიზმმა. აღსრულდა ლენინის წინასწარმეტყველური სიტყვები, რომ კერძო საკუთრება სთიშავს, ხოლო სოციალიზმი აერთიანებს.

სწორედ სოციალისტური წესრიგის გამარჯვების საფუძველზე განმტკიცდა ჩვენში მშრომელთა ნამდვილი ძმობა. ჩვენი ქვეყნის მშრომელთა ინტერესები ერთიანია და მიმართულია იქითკენ, რომ აამაღლოს და სრულჰყოს სოციალისტური წარმოება და კულტურა ჩვენი სამშობლოს საკეთილდღეოდ, მიმართულია იქითკენ, რომ განამტკიცოს და გაადიდოს ჩვენი საზოგადოება რიგი სიმდიდრე, რომელიც წარმოადგენს თვითეული მშრომელის ბედნიერი ცხოვრების საფუძველს.

ვლადიმერ ილიას-ძე გვასწავლიდა, რომ მარქსისტებს—ბოლშევიკებს თანასწორობა ესმით, როგორც კლასების მოსპობა. ჩვენს ქვეყანაში—გამარჯვებული სოციალიზმის ქვეყანაში ხორციელდება ნამდვილი თავისუფლება, მშრომელთა ნამდვილი ძმობა, ნამდვილი თანასწორობა, ვინაიდან ჩვენს ქვეყანაში მოსპობილია ექსპლოატატორთა კლასები და სწრაფი ნაბიჯით მიდის კლასობრივ განსხვავებათა მოსპობა, ქალაქსა და სოფელს შორის წინააღმდეგობის მოსპობა.

ჩვენში ყოველი შავი მუშა—თავისუფალი ადამიანია, რომელიც თავისი პოლიტიკური განვითარებით განუზომელად უფრო მაღლა სდგას, ვიდრე კაპიტალისტური ქვეყნის მუშა, სადაც იგი წარმოადგენს კაპიტალის მონას, ექსპლოატატორთა კლასების მონას.

მხოლოდ სოციალიზმის გამარჯვების საფუძველზე შეეძლო გაფურჩქნა საბჭოთა სოციალისტურ დემოკრატიზმს. პროლეტარიატის დიქტატურას, როგორც ვლადიმერ ილიას-ძე გვასწავლიდა, აუცილებლად უნდა მოეტანა დემოკრატიზმის ფორმების ისეთი შეცვლა, რომელმაც მოგვცა მშრომელი კლასების მიერ დემოკრატიზმის ფაქტიურად გამოყენების უმაგალითო გაფართოება.

ამ თვალსაზრისით უზენაესი საბჭოს არჩევნები წარმოადგენენ განსაკუთრებით დიდ მნიშვნელობას, ვინაიდან ჩვენი ქვეყნის მშრომელებმა მთლიანად გამოიყენეს თავისი უფლებები.

ჩვენი საბჭოთა დემოკრატიზმი ემყარება არა მარტო საყოველთაო, პირდაპირ და თანასწორ საარჩევნო უფლებას ფარული კენჭისყრით. იგი ემყარება მშრომელთა უფლებებს შრომასა, დასვენებასა, კულტურულ და შეძლებულ ცხოვრებაზე,—უფლებებს, რომლებიც შეპირობებულია სოციალიზმის გამარჯვებით.

სწორედ ამიტომ საბჭოთა სოციალისტური დემოკრატიზმი განუზომელად მაღლა სდგას, ვიდრე რომელიმე ბურჟუაზიული დემოკრატია, რომელიც ატყუებს მუშებს სიტყვებით ძმობის, თანასწორობისა და თავისუფლების შესახებ, ხოლო სინამდვილეში სტოვებს კაპიტალისტურ ჩაგვრას, სტოვებს სიმდიდრეს ერთმხარეზე და სიღატაკეს მეორე მხარეზე, სტოვებს მშრომელი მასების მთელ ეკონომიურ და მორალურ დამოკიდებულებას კაპიტალისაგან, მთელს მათ არათანასწორუფლებიანობას. კაპიტალის ბატონობის დროს მშრომელი მასები მოკლებულნი არიან საშუალებას განახორციელონ ის შეკვეცილი პოლიტიკური უფლებებიც კი, რომლებსაც ფორმალურად ანიჭებს მათ ბურჟუაზიული დემოკრატია,—რომ არაფერი ვთქვათ იმ ქვეყნებზე, სადაც ამ შეკვეცილი დემოკრატიის კვალიც კი არ დარჩენილა.

სოციალიზმის გამარჯვების საფუძველზე, ჩვენი ქვეყნის მშრომელთა ძმობისა და ერთიანობის საფუძველზე, რომლებიც გაერთიანებული არიან სოციალისტური მეურნეობის სრულყოფისა და განმტკიცების, შეძლებულობისა და კულტურის ამაღლების ერთიანი მიზნით,—ამ საფუძველზე ჩატარდა მსოფლიოში ყველაზე დემოკრატიული არჩევნები.

ჩვენი ხალხის მორალურმა ერთიანობამ, რომელიც ასეთი ძალით გამოვლინდა არჩევნების დღეს—12 დეკემბერს—უდიდესი ძალით იჩინა თავი უზენაესი საბჭოს პირველი სესიის მსვლელობაშიც.

უზენაესი საბჭოს მუშაობამ ცხადჰყო ყველა დეპუტატის ერთსულოვნება და ამაში გამოიხატა მიზნის მთლიანობით გაერთიანებული მთელი ჩვენი საბჭოთა ხალხის ნებისყოფის ერთიანობა.

ეს გამოიხატა იმ ერთსულოვნებაშიც, რომლითაც უზენაესმა საბჭომ აირჩია უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი და სხვა თავისი ორგანოები, აგრეთვე სახალხო კომისართა საბჭო. ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვის მეთაურობით **(ტაში).**

მძლავრი მხარდაჭერის, ხალხის ერთიანობის მძლავრი დემონსტრაციის ვითარებაში, რომლებითაც გარემოსილი იყო უზენაესი საბჭოს მთელი მუშაობა, თავი იჩინა ხალხის მასების უსაზღვრო სიყვარულმა და ნდობამ თავისი პარტიისა და თავისი მთავრობისადმი.

ასეთი ერთიანობა ხალხსა და მისი ხელმძღვანელობის, მისი მთავრობის შორის, არ არის და არც შეიძლება იყოს მსოფლიოს არცერთ ქვეყანაში. ეს არის თვისება, რომელიც ახასიათებს მხოლოდ ჩვენს ქვეყანას, გამარჯვებული სოციალიზმის ქვეყანას. **(ტაში).**

საბჭოთა ქვეყნის ყველა კუთხეში მშრომელი ადამიანები, მუშები და გლეხები, ეწევიან დიდ მუშაობას სოციალიზმის მშენებლობისათვის. ჩვენში შრომა გახდა ღირსების, სიმამაცის და გმირობის საქმედ. ჩვენში პატივითა და მზრუნველობით ეკიდებიან თვითეულ მშრომელ ადამიანს. თვითეული მშრომელი გრძნობს ამ ზრუნვას მასზე პატივისა და მთავრობის მხრივ და შეგნებული აქვს, რომ იგი არის სოციალიზმის მშენებელთა და მშრომელთა კოლექტივის განუყრელი ნაწილი.

12 დეკემბრის არჩევნების დამახასიათებელ თავისებურებას წარმოადგენს ის, რომ ამომრჩეველთა თვითეული ფენა,—მოხუცები და ახალგაზრდები, მუშები და ინტელიგენცია, გლეხები და ხელოსნები, ქალები და მამაკაცები—მიდიოდა ყუთებთან, რათა მიეცა თავისი ხმა ჩვენი პარტიისათვის, სოციალიზმის ახალი გამარჯვებებისათვის, თავისი ბედნიერი, კულტურული ცხოვრებისათვის.

მთელი ხალხი გაერთიანებული აღმოჩნდა დიდით პატარამდე და ხალხის თვითეულ ფენას შეგნებული აქვს თავისი როლი ჩვენს საზოგადოებაში, შეგნებული აქვს საერთო საქმეში თავისი მონაწილეობის მნიშვნელობა. მშრომელი მოსახლეობის თვითეულმა რაზმმა იცის, რომ მან სოციალისტური რევოლუციისაგან, მიიღო ის, რაზედაც კაპიტალიზმისა და ცარიზმის დროს ოცნებაც კი არ შეიძლებოდა. ჩვენი ქვეყნის თვითეულმა პატრიოტმა მშრომელმა იცის, რომ იგი გარშემორტყმულია სტალინური მზრუნველობით. სტალინური ყურადღებით. აი საიდან მოდის ხალხის გაერთიანება და შემჭიდროება 1937 წლის 12 დეკემბრის ჩატარებულ არჩევნებში.

გმირობა დამკვიდრდა ჩვენი ხალხის ყოფაცხოვრებაში

ამხანაგებო! ჩვენი წყობილება შეისანიშნავია იმით, რომ იგი წინ სწევს კაპიტალიზმის დროს შეუმჩნეველ, უცნობ ადამიანებს, რომლებიც კაპიტალიზმის დროს დარჩებოდნენ ადამიანთა მტერად, გახდებოდნენ „ზედმეტი“ ადამიანები, როგორადაც მათ ძველ დროს უწოდებდნენ. გაიხსენეთ, თუ როგორ მხატვრულად ასახავდა თავის ნაწარმოებებში ალექსი მაქსიმის-ძე გორკი ამ „ზედმეტი“ ადამიანების --შრომის ადამიანების, კაპიტალიზმის უღლით გათელილი, ძველ, მეფის რუსეთში უიმედო ცხოვრებით დაღუპული ადამიანების ცხოვრებას.

საბჭოთა ქვეყანაში არ არიან ზედმეტი ადამიანები, ჩვენში ზედმეტი ადამიანები არიან მხოლოდ დამარცხებულ ექსპლოატატორთა კლასების ის უბადრუკი ნამსხვრევები, რომლებსაც არ დაუყრიათ იარაღი საბჭოთა ხელისუფლების წინააღმდეგ. მშრომელები, შრომის ადამიანები პატივითა და დიდებით სარგებლობენ საბჭოთა მიწაწყალზე.

შრომის ადამიანები თვითონ, საკუთარი ხელით ჰქმნიან ახალ ცხოვრებას. აი ამიტომ არის, რომ ჩვენში ასე ღამაზ ყვავილად იფურჩქნებიან ხალხის ტალანტები. ამიტომ არის, რომ ხალხი ასი ათასობით ნიჭიერ ხელმძღვანელებს აწინაურებს სოციალისტური მშენებლობის სხვადასხვა უბნებზე.

აი, ამიტომ არის, ამხანაგებო, რომ ჩვენში ფართოდება სტახანოვური მოძრაობა. სწორედ ამიტომ აწინაურებს ხალხი ყოველდღე შრომის სულ ახალ-ახალ გმირებს, თავდაცვის, აკიაციის გმირებს, კულტურის, ხელოვნების, მეცნიერებისა და ტექნიკის ოსტატებს. სსრ კავშირში შრომის ადამიანთა გმირობა წარმოადგენს საყოველთაოდ აღიარებულ და საყოველთაოდ გავრცელებულ მოვლენას.

ჩვენში გმირობა დამკვიდრდა ხალხის ყოფაცხოვრებაში.

რაღაც არაფერი ისმის გმირობაზე კაპიტალისტურ ქვეყნებში! ეს გასაგებიცაა. ადამიანი იქ, კაპიტალიზმის ქვეყნებში, ფასდება მხოლოდ როგორც საქონელი. იქ, სადაც ადამიანი ფასდება მანეთობით, იქ, სადაც ფასდება არა ადამიანი, არამედ მისი სამუშაო ძალა, როგორც ამას ადგილი აქვს კაპიტალისტურ ქვეყნებში,—იქ ადგილი არა აქვს გმირობას.

მხოლოდ სოციალიზმს აჰყავს განუზომელ სიმაღლეზე ადამიანის ნამდვილი მნიშვნელობა, ჰქმნის საშუალებას მისი სულიერი ნიჭისა და ტალანტის ყოველმხრივ გაშლისათვის. სსრ კავშირში ყველას შეუძლია გამოიჩინოს თავისი ტალანტი და გახდეს გმირი.

სსრ კავშირში სოციალიზმის პრაქტიკამ ნაცარტუტად აქცია ფაშისტური და საერთოდ ბურჟუაზიული თეორიები იმის შესახებ, რომ ზოგიერთ რასას განსაკუთრებული ნიჭი აქვს, მეორესთან შედარებით, რომ მამაკაცებს განსაკუთრებული ნიჭი აქვთ, ქალებთან შედარებით, რომ მუშათა კლასს ნაკლები ნიჭი აქვს ბურჟუაზიასთან შედარებით.

ჩვენში ეს ფაშისტური, კაცთმოძულეობის თეორიები გაცამტვერებულია. ჩვენში საქმით არის დამტკიცებული, რომ ყოველ ხალხს, განვითარების რომელ საფეხურზედაც არ უნდა ჰქონდეს, ნიჭიერი ხალხებს თავის კულტურულ და სამეურნეო განვითარებაში. ჩვენში დამტკიცებულია საქმით და განხორციელებულია პრაქტიკულად ქალის თანასწორუფლებიანობა მამაკაცთან, დაკანონებულია პოლიტიკურად და განმტკიცებულია ეკონომიურად ქალის თანასწორუფლებიანობა მამაკაცთან, ვინაიდან მუშა ქალი მამაკაცის გვერდით სდგას დაზგასთან ქარხანაში, ფაბრიკაში, მამაკაცთან ერთად ეწევა მუშაობას საბჭოთა დაწესებულებებში. სოფლად საკოლმეურნეო წყობილებამ კოლმეურნე ქალისათვის უზრუნველჰყო მამაკაცისაგან დამოუკიდებლობა ყოფაცხოვრებაში, შრომადღე საშუალებას აძლევს გლეხ-ქალს მიიღოს თავისი წილი დოვლათი დახარჯული შრომის შესაბამისად. სწორედ ეს შეადგენს მამაკაცსა და ქალს შორის თანასწორუფლებიანობის ნამდვილ საფუძველს, რაც ჩვენში საქმით არის განხორციელებული. სსრ კავშირში ქალი ყველგან და ყოველგან მუშაობს მამაკაცთან ერთად—სახელმწიფო მმართველობაში, სამეურნეო და კულტურულ ცხოვრებაშიც.

ჩვენი ახალგაზრდობა არ არის მოწაძლული კაცთმოძულეობის, კაციჭამიობის იდეებით. საბჭოთა ახალგაზრდობას აქვს საუცხოო აწმყო და კიდევ უფრო შესანიშნაი მომავალი. იგი თავისუფალია ყოველგვარი შოვინისტური, რასისტული და სხვა ბურჟუაზიული, ფაშისტური რეაქციული იდეებისაგან.

ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობა—მუშებისა და გლეხების გამარჯვებათა საფუძველია

ამხანაგებო! ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინი ჩვენ გვასწავლიდა, რომ გამარჯვების უზრუნველსაყოფად მთავარი ისაა, რომ ჩაგრულებსა და მშრომელებს ჩაუნერგო რწმენა თავის ძალებისადმი.

ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინის ეს მითითება, ეს ანდერძი სავსებით და მთლიანად არის განხორციელებული ჩვენს ქვეყანაში. ჩვენი ქვეყნის მშრომელებს აქვთ თავისი ძალების რწმენა. მათ იციან, რომ სწორედ მათი ბრძოლისა და შრომის მეოხებით არის უზრუნველყოფილი სოციალიზმის გამარჯვება. მათ იციან, რომ რწმენა თავის ძალებისადმი შემდეგში კიდევ უფრო მეტ გამარჯვებებს მოგვიტანს.

ამ თვალსაზრისით განსაკუთრებული საერთაშორისო მნიშვნელობა აქვს სოციალიზმის გამარჯვებას სსრ კავშირში. სსრ კავშირის მუშათა კლასმა და გლეხობამ, რომელთაც აქვთ თავისი ძალების რწმენა, არ მოატყუებინეს თავი არავის, ვინც მათ ჩასჩურჩულებდა დაურწმუნებლობას თავის ძალებისადმი, არავის, ვინც, სხვადასხვა ჯურის ოპორტუნისტების, მენშევიკების, ესერებისა და ტროცკისტ-ბუხარინელი გამცემლების მსგავსად, ცდილობდა დაედგა მუშებისა და გლეხებისათვის კაპიტალიზმის უღელი. საბჭოთა კავშირის მუშათა კლასი და გლეხობა თავისი მაგალითით უჩვენებენ მთელი მსოფლიოს მშრომელებს, თუ რას ნიშნავს რწმენა თავისი ძალებისადმი, რას ნიშნავს არ მიეცე პანიკას, არ აჰყვე მტრების ჩურჩულს, რომლებიც ამტკიცებენ რომ მუშებსა და გლეხებს უხარი არ შესწევთ აშენონ ახალი სოციალისტური საზოგადოებაო. ეს რწმენა თავის ძალებისადმი მუშებსა და გლეხებს ჩაუნერგა და განუმტკიცა ბოლშევიკების დიადმა პარტიამ.

ხალხის არნახული ერთიანობა, რომელიც ახლა ჩვენი ცხოვრების საფუძველს შეადგენს, წარმოადგენს სწორედ სოციალიზმის გამარჯვების შედეგს, უშუალოდ არის დაკავშირებული ჩვენი პარტიის ტრიუმფთან, ლენინიზმის ტრიუმფთან.

ჩვენ ერთი წუთითაც არ უნდა დაგვივიწყოთ, რომ თავის ტრიუმფს ბოლშევიკების პარტია უნდა უმადლოდეს გენიალურ მასწავლებლებს ლენინსა და სტალინს, უნდა უმადლოდეს, იმას, რომ იგი წმინდად ინახავს და იცავს ლენინურ-სტალინურ მოძღვრებას პარტიის შესახებ.

ლენინმა—ჩვენი პარტიის ფუძემდებელმა—შეჰქმნა ახალი ტიპის პარტია, რომელმაც უზრუნველჰყო პროლეტარიატის გამარჯვება.

ლენინი გვასწავლიდა, რომ ჩვენს პარტიას იმისათვის, რომ მოიპოვოს გამარჯვება, მუდამ მხედველობაში უნდა ჰქონდეს პროლეტარული დიქტატურის უმაღლესი პრინციპი,—გლეხობასთან მუშათა კავშირის შენარჩუნება.

ლენინი გვასწავლიდა, რომ პროლეტარიატს, იმისათვის, რომ გაიმარჯვოს, სჭირდება პარტია მებრძოლი, პარტია რევოლუციური, საკმაოდ გაბედული იმისათვის, რომ წაიყვანოს პროლეტარები ძალაუფლებისათვის საბრძოლველად, საკმაოდ გამოცდილი იმისათვის, რომ გაერკვეს რევოლუციური ვითარების რთულ პირობებში, და საკმაოდ მოქნილი იმისათვის, რომ გვერდი აუაროს ყველა და ყოველგვარ მეჩიჩს მიზნისაკენ მიმავალ გზაზე.

ლენინი, ჰქმნიდა რა პარტიას, როგორც პროლეტარიატის საუცხოო ინსტრუმენტს, ჩვენ გვასწავლიდა, რომ პარტია არის პროლეტარიატის კლასობრივი ორგანიზაციის უმაღლესი ფორმა, პროლეტარიატის ორგანიზაციის სხვა ფორმებთან შედარებით, როგორიცაა პროფკავშირები, კოოპერაცია, სახელმწიფოებრივი ორგანიზაციები,—რომელთა მუშაობაც მან წინ უნდა წაასწიოს და წარმართოს.

ლენინი გვასწავლიდა, რომ ჩვენს პარტიას იმისათვის, რომ მოიპოვოს გამარჯვება, მოეთხოვება, რომ მან შეძლოს ერთიანობის დაცვა არა მარტო მის რიგებში, არამედ მთელ მშრომელ მასებში, ხალხის ყველა ფენაში, ხალხის ყველა ორგანიზაციაში.

ლენინი გვასწავლიდა, რომ პარტიას, რომ მოიპოვოს გამარჯვება, მოეთხოვება, რომ მან შეძლოს ხალხის ყველა ნამდვილად ჭკვიანი ადამიანის, ხალხის ყველა ნიჭიერი ადამიანის გაერთიანება თავის გარშემო, ხალხის ყველა ნიჭიერი ადამიანის ხელმძღვანელობისათვის პარტიის გარშემო გაერთიანება.

ლენინი გვასწავლიდა, რომ პარტიას, რომ მოიპოვოს გამარჯვება, მოეთხოვება, რომ მან შეძლოს ხალხის ყველა ნამდვილად ჭკვიანი ადამიანის

ამხ. ა. ა. ჟდანოვის მოხსენების დასასრული

თუ ბევრი ჩვენგანი, კომუნისტთაგანი, არასაკმაო ძლიერად ვიყავით დაჭედილნი, არასაკმაოდ ფხიზელნი ვიყავით იმისათვის, რომ შეგვძლებოდა მტრის ვერაგული მეთოდების გამოცნობა, სამაგიეროდ უკანასკნელ წლებში ჩვენ მკაცრი სკოლა გავიარეთ. ცოტა მსხვერპლი როდი დაგვიჯდა ჩვენ რევოლუციური სიფხიზლის შესუსტება. მავნებლებმა ცოტა ზიანი როდი მიაყენეს ჩვენს საბჭოთა საქმეს.

ახლა ჩვენ ვიწყეთ გამარჯვებათა მოპოვება მტრის საქმიანობის მხილებისა და თავიდან აცილების დარგში და უეჭველად გავანადგურებთ მტრებს საბოლოოდ, რა ნიღაბიც უნდა ჰქონდეთ მათ ამოფარებული, რა იარლიყებითაც უნდა ცხადდებოდნენ ისინი ჩვენთან. ახლა ეს საქმე მტკიცედ აქვთ მოპოვებული ბოლშევიკურ პარტიასა და ჩვენი ქვეყნის მშრომელებს. მთელი ხალხი ეხმარება საბჭოთა დაზვერვის ორგანოებს ხალხის მტრების მხილების საქმეში.

ნუ დავივიწყებთ კაპიტალისტურ გარემოცვას

ამხანაგებო! სოციალიზმის გამარჯვებამ, სსრ კავშირის თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცებამ, საბჭოთა მთავრობისა და პარტიის თანამიმდევრულმა სამშვიდობო პოლიტიკამ ჩვენი ქვეყნის მშრომელებისათვის უზრუნველჰყვეს 16 წლის მშვიდობიანი შრომა.

ჩვენ ვიცით, რომ ამ მშვიდობიანობის შენარჩუნება ადვილი როდი იყო. ჩვენ ვიცით, რომ ავანტურისტები, რეაქციონერები, ფაშისტური მთავრობანი მრავალჯერ ისწრაფვოდნენ დაერღვიათ მშვიდობიანობა და ხელი შეეშალათ ჩვენი მშვიდობიანი მშენებლობისათვის. ეს მათ ვერ მოახერხეს იმიტომ, რომ ჩვენ მიგვიძღვება ამხანაგი სტალინი, რომელსაც შესწევს უნარი გამოიცნოს საერთაშორისო ბურჟუაზიის გზები და გზაჯვარედინები, შესწევს უნარი წარმართოს ჩვენი საბჭოთა ხომალდი მშვიდობიანი პოლიტიკის ყალაპოტით, გამოიყენოს რა ყველა შესაძლებლობა მშვიდობიანობის შესანარჩუნებლად. სწორედ ამიტომ ჩვენ, საბჭოთა კავშირის მშრომელნი, ვსარგებლობთ მშვიდობიანი შრომის ვითარებით (ტაში).

მაგრამ ჩვენ არ გვაქვს უფლება ერთი წუთითაც კი დავივიწყოთ კაპიტალისტური გარემოცვა. უკვე ის ფაქტი, რომ კაპიტალისტური გარემოცვა ჩვენში ჰგზავნის მზვერავებს, ჯაშუშებს, დივერსანტებს, ტერორისტებს, გვიჩვენებს, თუ რა ფხიზელნი, რა თვალმახვილნი უნდა ვიყოთ, თუ როგორ უნდა გამოვისახათ ოთხი თვალი, რომ ჩვენ რაიმე სისაძაგლე არ გვიყოს.

ჩვენ ვიცით, რომ რეაქციული ფაშისტური სახელმწიფოები ომს ამზადებენ ჩვენს წინააღმდეგ. ამას ჩვენ, რა თქმა უნდა, ანგარიში უნდა გავუწიოთ. მაგრამ ჩვენ ამავე დროს ვიცით, რომ იზრდებიან და მტკიცდებიან ის ძალები, რომელნიც მზად არიან გაუმკლავდნენ ფაშიზმს (მჭუხარე ტაში).

საბჭოთა კავშირი, მტკიცედ იცავს რა ინტერნაციონალურ პრინციპებს, წარმოადგენს კაცობრიობის ყველა მოწინავე და პროგრესიული ელემენტებისათვის მხარდაჭერისა და მათი მოძრაობის განვითარების ძლევარ ფაქტორს.

ყველასათვის ცნობილია ჩვენი სიმპატიები რესპუბლიკური ესპანეთისადმი. ყველასათვის ცნობილია ჩვენი უღრმესი სიმპატიები ჩინეთის ხალხისადმი, რომელიც ეწევა გმირულ ბრძოლას იაპონელი ავანტურისტების წინააღმდეგ.

დღეს, ლენინის გარდაცვალების 14 წლისთავზე, ჩვენს ფიქრებს, ჩვენს გრძნობებს, ჩვენს საუკეთესო სურვილებს მივმართავთ ესპანეთის მებრძოლი ხალხისადმი, ჩინეთის მებრძოლი ხალხისადმი და მტკიცედ ვართ დარწმუნებული, რომ ისინი გაიმარჯვებენ იმპერიალისტების წინააღმდეგ ბრძოლაში. (მჭუხარე ტაში).

ჩვენ არ უნდა გვავიწყდებოდეს სამხედრო ავანტურების შესაძლებლობა საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ. აი რატომ უნდა განვამტკიცებდეთ განუხრელად ჩვენი წითელი არმიის ტექნიკურ შეიარაღებასა და ძლიერებას. აი რატომ მიეცეს სალმებით მხურვალედ და ყოველნაირად უნდა გამოვიყენოთ მთავრობისა და უზენაესი საბჭოს გადაწყვეტილება სამხედრო-საზღვაო ფლოტის სახალხო კომისარიატის შექმნის შესახებ იმისათვის, რათა ჩვენს გმირულ წითელ არმიას მივუმატოთ საბჭოთა კავშირის მნიშვნელობისა და ძლიერების შესაფერი, ჩვენი დიადი სოციალისტური სამშობლოს ავტორიტეტის შესაფერი, დიდი ძლიერი სამხედრო-საზღვაო ფლოტი. და ამას ჩვენ უეჭველად ვიზამთ. (ტაში).

ჩვენ არ ვივიწყებთ სამხედრო ავანტურების შესაძლებლობას და ფხიზლად უნდა ვიყოთ. თუ მტერი გაბედავს დაარღვიოს საბჭოთა კავშირის წმინდა საზღვრები, მაშინ ჩვენი წითელი არმიის ძალას, ჩვენი მამაცი ავიაციის ძალას, ჩვენი საბჭოთა სამხედრო-საზღვაო ფლოტის ძალას ჩვენ შევუერთებთ ას სამოცდაათ მილიონიანი საბჭოთა ხალხის მორალური და პოლიტიკური ერთიანობის ყველა ძალას და ვაი იმას, ვინც გაბედავს დაარღვიოს საბჭოთა საზღვრები: ივი იგემებს საბჭოთა ხალხის ერთიანობის გაგანტურსა და უძლეველ ძალას. (მჭუხარე ტაში).

ვიყოთ ლენინურ-სტალინური ტიპის მოღვაწენი

ამხანაგებო! ჩვენი წარმატებანი და მიღწევანი მეურნეობისა და კულტურის ყველა დარგში ჭეშმარიტად დიდია. მაგრამ ლენინი და სტალინი ჩვენ გვასწავლიან თავს არ გაგვივიდეს, არ ვიყოყოჩოთ წარმატებებით, ფხიზლად შევაფასოთ ისინი. ხალხის მტრების მხილებასთან დაკავშირებით, ფაშისტურ დაზვერვათა აგენტების მხილებასთან დაკავშირებით, ჩვენ დავინახეთ, თუ რა დაგვიჯდა ჩვენი წარმატებების გადაჭარბებით შეფასება და მოწინააღმდეგის ძალების შეუფასებლობა.

არ შეიძლება დავივიწყოთ ლენინისა და სტალინის მითითებანი იმის შესახებ, რომ ჩვენ არ გვაქვს უფლება გადაჭარბებით შევაფასოთ ჩვენი წარმატებანი, რომ უაღრესად მავნებელია თავბრუდახვევა წარმატებებისაგან.

აი ამიტომ ამხანაგ ლენინის მითითებანი იმის შესახებ, თუ როგორი უნდა იყვნენ ჩვენი პოლიტიკური მოღვაწენი, რათა მუდამ შეინარჩუნონ ხალხის ნდობა, რათა მუდამ იყვნენ მასების ნამდვილი ხელმძღვანელები, ეს მითითებანი ჩვენთვის კანონს წარმოადგენენ.

ჩვენ უნდა ვიყოთ ლენინური ტიპის მოღვაწენი, როგორც გვასწავლის ამხანაგი სტალინი. ჩვენ უნდა ვიყოთ ისეთივე ნათელი და გამორჩეული მოღვაწენი, როგორც იყო ლენინი. ისეთივე უშიშარნი ბრძოლაში და უეჭბრალებელნი ხალხის მტრების მიმართ, როგორიც იყო ლენინი, ისეთივე თავისუფალნი პანიკის ყოველგვარი ნასახისაგან, როგორიც იყო ლენინი, როდესაც საქმე გართულებას იწყებს და ჰორიზონტზე ისახება საფრთხე. ჩვენ უნდა ვიყოთ ბრძენნი და აუჩქარებელნი, როგორიც იყო ლენინი, ყოველგვარი საკითხის გადაჭრის დროს, სადაც საჭიროა ყოველმხრივი ორიენტაცია და ყველა პლუსისა და მინუსის ყოველმხრივ გათვალისწინება. უნდა ვიყოთ ისეთივე გულმართალნი და პატიოსანნი, როგორიც იყო ლენინი, ისევე გვიყვარდეს ჩვენი ხალხი, როგორც უყვარდა იგი ლენინს. უნდა ვისწავლოთ ვიყოთ ისეთივე მოღვაწენი, როგორიც იყო ლენინი და როგორიც არის ამხანაგი სტალინი. (მჭუხარე ოვაცია).

ხალხის ნდობა უმაღლესი ნდობაა, რომელიც თვითეულმა ჩვენგანმა უნდა დაიმსახუროს და თვალის ჩინივით გაუფრთხილდეს მას, — აი რა უნდა დავნერგოთ აუცილებლად თვითეული ხელმძღვანელი მუშაკის შეგნებაში.

ჩვენ უნდა განვდევნოთ ჩვენი რიგებიდან — და ამ მხრივ საბჭოთა კონსტიტუცია სრულ შესაძლებლობას გვანიჭებს — იმ ტიპის მუშაკები, რომლებიც ამხანაგმა სტალინმა დაახასიათა, როგორც ადამიანები, „არც ღვთისაა და არც ეშმაკისაა“. (მოწონება დარბაზში).

ასეთი ადამიანები ჩვენში ჯერ კიდევ ცოტანი როდი არიან.

შეგვეძლოს დავაფასოთ ხალხის ნდობა, შეგვეძლოს ყველგან და მუდამ, თვითეულ ნაბიჯზე ანგარიში გავუწიოთ ხალხის ნდობას, გულისხმიერად ეუგდოთ ყური მის ხმას, შეგვამოწმოთ ჩვენი მოქმედება ხალხის საშუალებით, როგორც ამას გვასწავლიდა ლენინი და როგორც ამას გვასწავლის სტალინი, — თავს არ გაგვივიდეს და არ მივეცეთ თავბრუდახვევას წარმატებებისაგან ჩვენი გამარჯვებების გრანდიოზულობასთან დაკავშირებით — ერთი მხრივ, და არ მივეცეთ პანიკას, როცა ჰორიზონტზე რაიმე საფრთხე ჩნდება — მეორე მხრივ — ასეთია ამოცანა.

ამ თვალსაზრისით პარტიის ცენტრალური კომიტეტის უკანასკნელი პლენუმის გადაწყვეტილება პარტიიდან გარიცხვისას და გარიცხულთა აპელაციების გარჩევისას პარტიული ორგანიზაციების მიერ დაშვებული შეცდომების გამოსწორების შესახებ წარმოადგენს იმის საუცხოო გაკვეთილს, თუ როგორი პოლიტიკური მოღვაწენი უნდა ვიყოთ ჩვენ.

ამ გადაწყვეტილებაში პარტიის ცენტრალური კომიტეტი მიგვითითებს, თუ რა გაიძვერული ძირგამომთხრელი მუშაობა შეუძლია გასწიოს მტერმა, სარგებლობს რა ბევრი კომუნისტის სიბრმავით, მიმნდობელობითა და უდარდელობით, თუ როგორ შეუძლია მას სახელი გაუტეხოს პატიოსან პარტიულებს, ცილი დასწამოს მათ, მიაღწიოს მათს გარიცხვას პარტიიდან ყოველგვარი ფორმალური მოტივებით.

ცენტრალური კომიტეტის ეს გადაწყვეტილება სტალინური სიბრძნითა და გამჭრიახობით მიგვითითებს მუშაკების კიდევ ერთ ტიპზე, რომელიც ერთგვარად არის გავრცელებული ჩვენს რიგებში, — კარიერისტთა ტიპზე, რომელიც ცდილობენ დაწინაურდნენ პარტიიდან წევრთა გარიცხვებით და რომელნიც ხელს უწყობენ მტერს, ვინაიდან ისინი ამოროტებენ და პატიოსან ადამიანებს.

ამგვარი ადამიანები, ეტყობა, საკმაოდ გამძლე ტიპს წარმოადგენენ, ვინაიდან ჯერ კიდევ შჩედრინი სწერდა:

— „მეშინია ამ მკვირცხლი ახალგაზრდა ადამიანებისა, რომელნიც კარიერის გულისთვის მზად არიან უარჰყონ დედ-მამა, რომელნიც ასე ვთქვათ, ძღივს გამომძვრალან აკვნის არტახებიდან, მაგრამ აქნევენ საჩვენებელ თითს, თითქოს ემუქრებიან უხილავ მტერს, — „მე შენგაჩვენებ სიცრუსო!“ (დარბაზში მხიარულებაა მოწონების ნიშნად).

ამგვარი ადამიანები ერთგვარად გავრცელებული არიან ჩვენს პარტიაში. სწორედ ისინი აქვს მხედველობაში ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებას, რომელიც მიგვითითებს, რომ აუცილებელია ვამხილოთ ამგვარი კარიერისტები, როგორც ისეთები, რომელნიც პარტიას უდიდეს ზიანს აყენებენ.

ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილება ჩვენ გვაძლევს იმის საგონებრივ გაკვეთილს, თუ ლენინურ-სტალინური ტიპის როგორი მოღვაწენი უნდა იყვნენ ჩვენი ხელმძღვანელები.

ამხანაგებო! ჩვენ შევედით მესამე სტალინურ ხუთწლედში. ჩვენს ამოცანას წარმოადგენს შრომის ნაყოფიერების შემდგომი ამაღლება და კულტურის შემდგომი ამაღლება.

სწრაფად და განუხრელად — ამის სრული შესაძლებლობა ჩვენ გვაქვს, — უფროდაუფრო მაღლა უნდა ავწიოთ მშრომელთა კულტურული და მატერიალური დონე, წინ წავიწიოთ მათი შეძლებული და კულტურული ცხოვრება.

ცნობილია, თუ რა უდიდესი მნიშვნელობა ენიჭება ამჟამად ჩვენთვის, სოციალიზმის განვითარების პერსპექტივების თვალსაზრისით, სწორედ კულტურის ამაღლების საკითხს. კულტურის ამაღლების საკითხს ჩვენი პარტია უკავშირებს კომუნიზმის აშენების საკითხს. ჩვენი პარტია და ამხანაგი სტალინი ჩვენს პერსპექტივებს, ჩვენს შემდგომ წინსვლას კომუნიზმისაკენ უკავშირებენ საკითხს სტახანოვური მოძრაობის შესახებ, რომლის მიზანია ამაღლოს მუშები მოწინავე ინჟინერ-ტექნიკურ მუშაკთა კულტურულ დონემდე. სწორედ ამიტომ უწოდა ამხანაგმა სტალინმა სტახანოვურ მოძრაობას „კომუნიზმის მარცვალი“. ეს მარცვალი ჩვენ უნდა გავახაროთ და მზრუნველობით მოვუაროთ, რათა მან თავისი უხვი ნაყოფი გამოიღოს.

ჩვენთვის აუცილებელია მოვსპოთ ჩამორჩენილობა ჩვენი მუშაობის ზოგიერთ უბნისა, როგორიცაა წყალთა ტრანსპორტი, სატყეო მეურნეობა და სხვ.

გავანადგუროთ რა მავნებლები, ჩვენ მრავალი ახალი ადამიანი დავიწინაურეთ. ჩვენ ვალდებული ვართ ვასწავლოთ მათ და აღვზარდოთ ისინი ლენინურად, სტალინურად, გადავაქციოთ ისინი ლენინურ-სტალინური ტიპის მოღვაწეებად.

ჩვენს წინაშე ამოცანაა: განუხრელად გავაფართოვოთ და განვავითაროთ მოძრაობა შრომის მაღალი ნაყოფიერების სასარგებლოდ. აუცილებელია გავაფართოვოთ და გავაღრმავოთ სტახანოვური მოძრაობა.

არც ისე დიდი ხნის წინათ გამოტანილ იქნა ცენტრალური კომიტეტის ცნობილი გადაწყვეტილება, რომელიც მიგვითითებდა, რომ სტახანოვურ მოძრაობაში ჩვენთვის მნიშვნელობა აქვს არა მარტო ცალკეულ რეკორდებს, არამედ მნიშვნელობა აქვს სტახანოვური მოძრაობის და დამკვრელობის საერთო აღმავლობას, მნიშვნელობა აქვს მუშათა მთელი მასის საერთო აღმავლობას შრომის სტახანოვური ნაყოფიერებისათვის ბრძოლის ნიადაგზე.

ჩვენს წინაშე ამოცანაა: წინ წავწიოთ კოლმეურნე გლეხობის კულტურა და შეძლებულობა, უფროდაუფრო მაღლა ავწიოთ სოფლის მეურნეობის ნაყოფიერება, განვახორციელოთ სტალინის ლოზუნგი „7-8 მილიარდი ფუთი პური წელიწადში“, ლოზუნგი, რომელიც განხორციელებას უახლოვდება ჩვენ თვალწინ, რომ 1937 წელს კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მინდვრების მარცვლეულის მოსავალი უკვე შეადგენდა 7 მილიარდ ფუთს.

მარცვლეული და ტექნიკური კულტურების მოსავლიანობის გადიდების, შრომის ნაყოფიერების გადიდებისა და იმ დიდძალი საუცხოო მანქანების გამოყენების ამოცანა, რომელსაც მუშათა კლასი წლითიწლობით სულ უფროდაუფრო მეტს აძლევს საკოლმეურნეო სოფელს — წარმატებით უნდა გადაიჭრას და უეჭველად იქნება გადაჭრილი.

ამხანაგებო! ჩვენ წილად გვხვდა უდიდესი ბედნიერება პირველებს დაგვეწყო სოციალისტური რევოლუცია. კაპიტალიზმი აღსასრულსაკენ მიდის, მას უკვე აღარ შეუძლია თავის წიაღიდან წამოაყენოს რაიმე პროგრესიული და მოწინავე. გაბოროტება და სასოწარკვეთილება იპყრობენ კაპიტალისტური სამყაროს გაბატონებულ კლასებს, რომელიც ვერ ხედავს თავისი განვითარების პერსპექტივებს. ბურჟუაზიას მომაკვდინებლად სძულს ახალი სამყარო, სოციალიზმის სამყარო.

სამაგიეროდ მხნედ მიემართებიან წინ საბჭოთა კავშირის ხალხები, სძლევენ რა ყველა დაბრკოლებას თავის გზაზე, ბედნიერნი და ამაყნი იმით, რომ მათ მიუძღვება, აღაფრთოვანებს და ახალი გამარჯვებებისათვის რაზმავს ლენინის საქმის დიადი განმგრძობი—ჩვენი სტალინი (ხანგრძლივი ტაში).

მივალწიოთ სწრაფ და გადამწყვეტ გარდატეხას რემონტის ტემპებში

რა აფერხებს რემონტს

ტრაქტორების შეკეთების მხრივ გორის მტს-ში უკანასკნელ ათდღიურში (16 იანვრიდან 25-მდე) მიღწეულია ერთგვარი გარდატეხა — რემონტიდან გამოშვებულია 37 ტრაქტორი, სულ კი რემონტის დაწყებიდან დღემდე შეკეთებულია 50 ტრაქტორი—გეგმის 54,3 პროცენტი. თითქმის სავსებით მზად არის აგრეთვე 17 ტრაქტორი (სამი კაპიტალური რემონტით და შვიდ-შვიდი მიმდინარე და საშუალო რემონტით).

გეგმის შესრულებაში განსაკუთრებით ისახელეს თავი ნ. ბაბიჩის, ალ. მიხაილოვის, ვ. კოვალენკოსა და ალ. ონიაშვილის ბრიგადებმა. ვ. კოვალენკოს ბრიგადამ, ნაცვლად 4 ტრაქტორისა, შეაკეთა 6 ტრაქტორი, ალ. ონიაშვილის ბრიგადამ — სამის ნაცვლად 5 ტრაქტორი, ხოლო ალ. მიხაილოვისამ ნაცვლად 5-ისა —7 ტრაქტორი, ნ. ბაბიჩმა კი გეგმით გათვალისწინებული 5 ტრაქტორის მაგიერ—6 ტრაქტორი.

რემონტის საქმეში წინ მიდიან აგრეთვე გ. ნაცვლიშვილის, სან. აბუაშვილისა და შ. რუსიშვილის ბრიგადები. აქამდე ბრიგადებმა, რომლებმაც შეასრულეს რემონტის გეგმები, ბუქსირზე აიყვანეს ჩამორჩენილი ბრიგადები: პ. ლაზარაშვილის, ი. გაბაშვილის და ლ. თარაშვილისა. გორის მტს-მა ვალდებულებათა შესრულებაში წახალისების მიზნით 2.250 მანეთით დააჯილდოვა სახელოსნოს საუკეთესო მუშაკები.

მტს-ის მუშაობას კვლავ მეტად აფერხებს ტრაქტორებისა და სხვა იარაღ-მანქანების სათადარიგო ნაწილების უქონლობა. მიუხედავად იმისა, რომ ავტო-სატრაქტორო ბრიგადების მთავარ სამმართველოს საქართველოს განყოფილებას და საწყობებს შემოდგომაზე მიეცათ სათანადო დაკვეთა, მათ 112 სახელწოდების სათადარიგო ნაწილებიდან მხოლოდ 40-მდე სახელწოდების ნაწილები შემოიტანეს და ისიც საჭირო რაოდენობის არა უმეტეს 50 პროცენტისა. ამ მდგომარეობის გამო აქ ყოველდღიურად მომცდარია რამდენიმე კაცი და ხშირად მთელი ბრიგადაც. ამჟამად გორის მტს-ში შეჩერებულია 12 ტრაქტორის რემონტი, რომელთაც აკლიათ საკვები მილები, დინამოს რელე, ნავთის ჭიქები და მაგნეტოს იმპულსატორი.

განსაკუთრებულ უპასუხისმგებლობას იჩენს ავტო-სატრაქტორო ბრიგადების მთავარ სამმართველოს გორის განყოფილება (გამგე ვ. კოვალენკო). მან რკინიგზის სადგურში მოსული ტრაქტორების ნაწილები—12 ყუთი 25 დღის დაგვიანებით ჩაიბარა. საქონლის სადგურის გამგის მაღრაძისა და მწონავ გ. გაგნიძის უპასუხისმგებლობასთან ერთად, საქმე შეაფერხა იმანაც, რომ ყუთების რაოდენობა სწორი იყო, მაგრამ ავტო-სატრაქტორო ბრიგადების მთავარ სამმართველოს განყოფილებისა და რკინიგზის საბუთები ზუსტად არ ეთანხმებოდა ერთმანეთს. ამ საქმეში უსულგულობა გამოიჩინეს გორის რკინიგზის სადგურის ხელმძღვანელმა მუშაკებმაც, მათ უარი განაცხადეს აქტის შედგენაზე, ხოლო ავტო-სატრაქტორო ბრიგადების მთავარ სამმართველოს განყოფილებამ ეს საკითხი დროზე არ დააყენა, სადაც საჭირო იყო.

გორის მტს-ის მუშაობას აფერხებს აგრეთვე მაგნეტოსა და დინამოების შემკეთებლის უყოლობა, დეტალების საკონტროლო და სხვა იარაღების (მათ შორის ქლიბების, ბურღების) უქონლობა.

საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის დადგენილებით გორის მტს-მა რემონტის გეგმა 10 თებერვლისათვის უნდა შეასრულოს, ხაშურის რაიონთან დადებული სოციალისტური შეჯიბრების ხელშეკრულების მიხედვით კი — 5 თებერვალს. მაგრამ აღებული ტემპები ვერ უზრუნველჰყოფენ ტრაქტორების და მისაბმელი ინვენტარის დროულად და მაღალხარისხოვნად შეკეთებას. უკანასკნელ ხანებში ერთგვარი გარდატეხის მიუხედავად მტს-ში ჯერ კიდევ ადგილი აქვს ორგანიზაციულ-ტექნიკურ მოუწესრიგებლობას, გაცდენებს. ფართოდ არ არის გამოყენებული ადგილობრივი რესურსები, მოუგვარებელია ტრაქტორისტთა საყოფაცხოვრებო პირობები. მოისუსტებს მასობრივ - პოლიტიკური მუშაობა. ნაკლები ყურადღება ექცევა მოწინავეთა გამოცდილების დანერგვას. ამავე დროს, მტს-ის დირექცია ჩამორჩენას „ობიექტური“ მიზეზებით ხსნის. საჭიროა გადამწყვეტი ზომების მიღება ჩამორჩენის დაუყოვნებლივ გამოსასწორებლად.

ტრ. თოლორაძე

გუთნებისა და სათესების შეკეთება

საგაზაფხულო თესვისათვის წელს საქართველოს მტს-ებმა თავიანთი პარკის 1570 გუთანი და 600 ცალი სათესი უნდა შეაკეთონ. როგორც ტრაქტორების, ისე გუთნებისა და სათესი მანქანების შეკეთების დამთავრების ვადა უკვე მოახლოებულია. მიუხედავად ამისა, გეგმის შესრულება მთელ რიგ მტს-ებში მეტად ჩამორჩენილია. 25 იანვრისათვის გუთნების შეკეთების პროცენტი 39,2-ს არ აღემატებოდა, ხოლო სათესი მანქანებისა — 27,2 პროცენტს. უკანასკნელ ხუთდღიურში (20-25 იანვარი) შეკეთდა გუთნების მხოლოდ 8,2 პროცენტი, სათესებისაც — ამდენიეე პროცენტი.

გუთნების შეკეთების მხრივ აშკარად საგანგაშო მდგომარეობაა ახალსოფლის, სტალინირის, თბილისის, ყარაიას, ბაშკიჩეთის და წალკის მტს-ებში. მათ დღემდე არ შეუკეთებიათ არცერთი გუთანი (ხუნდა შეეკეთებინათ 232 გუთანი), ხოლო ზუგდიდის, ჭუთაისის, ლაგოდეხის, წნორის, გურჯაანის, წეროვნის, კასპისა და ახალქალაქის მტს-ებში გეგმის შესრულება 10,5—30 პროცენტს არ აღემატება.

მიწსახკომის ნაკრები ცნობების მიხედვით, 20-25 იანვრამდე ერთი გუთანიც არ შეუკეთებიათ ახალციხის, ახალქალაქის, ავგარის, კასპის, საგარეჯოს, წითელწყაროს, ასურეთის, თიანეთის, ზესტაფონის, ზუგდიდის, ხობის, ლანჩხუთის, გალის, ოჩამჩირისა და სოხუმის მტს-ებს.

ცუდი მდგომარეობაა სათესების შეკეთებაშიც. ეს სამუშაო არც კი დაუწყიათ ბოგდანოვკის, ახალსოფლის, სტალინირის, ყარაიას, ბაშკიჩეთის, ახალციხის, წალკის, კასპის, წეროვნის, ლუქსემბურგის, გურჯაანის, თელავის, ლაგოდეხის, თიანეთის, ვანის, ზესტაფონის, ბაშის, ცხაკაიას, ზუგდიდისა და მახარაძის მტს-ებს.

სათესების შეკეთებაში დიდი ჩამორჩენაა აგრეთვე გორის, წნორის, წითელ-წყაროს, ყვარლის, საგარეჯოს, ასურეთის, სოხუმისა და მთელ რიგ სხვა მტს-ებში (შესრულებულია გეგმის დაახლოებით 50 პროცენტამდე). ამ მდგომარეობის შედეგად საქართველოს მტს-ებს 25 იანვრისათვის შეუკეთებელი ჰქონდათ 380 ცალი სათესი მანქანა, აქედან კასპში — 42, გურჯაანში — 26, ახალსოფლის მტს-ში — 24.

მისაბმელი ინვენტარის შეკეთების მიმდინარეობა ნათლად გვიჩვენებს, რომ რემონტის ასე გაჭიანურებამ შესაძლოა გამოიწვიოს ტრაქტორების მოცდენა და თესვის გეგმების ჩაშლა. აუცილებელია ეს მდგომარეობა ახლავე კარგად გაითვალისწინონ ჩამორჩენილი მტს-ების ხელმძღვანელებმა და უახლოეს დღეებში გამოასწორონ ჩამორჩენა.

უდარდელები ცაგერის რაიმიწგანიდან

(„ქოველისტის“ საქ. კორესპონდენტისაგან)

რაიმიწგანის გამგეს ამხ. ა. გუგავას მივმართეთ შეკითხვით საკოლმეურნეო იარაღ-მანქანების რემონტის გეგმის შესახებ. მან განცვიფრებით ბეუოგვხედა, მაგიდაზე დაყრილ გროვა ქაღალდებში ქექვა დაიწყო და განაცხადა:

— გეგმა ჩემთან არ არის, მიმართეთ უფროს აგრონომს.

— გაქვთ თუ არა საკოლმეურნეო იარაღ - მანქანების რემონტის გეგმა? — შეეკითხეთ რაიმიწგანის უფროს აგრონომს ამხ. ვ. ჩაკვეტაძეს.

— რასაკვირველია, გვაქვს, — რიხით განაცხადა მან.

ჩაკვეტაძემ დაიწყო გეგმის ძებნა მაგიდის უჯრებში, ქაღალდებსა და სხვადასხვა „საქმეებში“. ვერ იპოვნა. კარგა ხნის ძებნის შემდეგ კი იგი იძულებული გახდა ეღიარებინა, რომ რაიმიწგანს საგაზაფხულო თესვისათვის საჭირო მანქანა-იარაღების რემონტის გეგმა არ გააჩნია და მათ არც რაიმე იციან კოლმეურნეობებში ამ მხრივ არსებულ მდგომარეობაზე.

იარაღ - მანქანების რემონტი რაიმიწგანს მანამდე არ გაახსენდა, სანამ საქ. კ. პ. (ბ) ცაგერის რაიკომმა არ განიხილა საგაზაფხულო თესვისათვის მზადების საკითხი. ეს იყო 3 იანვარს. მიწგანის აპარატის მუშაკებმა ამის შემდეგაც ბიუროკრატული ფუსფუსი განაგრძეს და მხოლოდ 10-11 იანვარს დაუგზავნეს კოლმეურნეობებს მიმართვები შესაკეთებელი მანქანა - იარაღების აღრიცხვისა და საამისო მასალების მიწვანაში წარმოდგენის შესახებ.

გამოდის, რომ ცაგერის რაიმიწგანის ხელმძღვანელები იარაღ-მანქანების რემონტის გეგმას მაშინ შეადგენენ, როცა ხვნა-თესვის დრო დადგება.

მიწვანის გამგე ა. გუგავა თავს იმით იმართლებს, რომ „საქსოფლ-ტომარაგება“ არ იძლევა რემონტისათვის საჭირო რკინა-ფოლადსო. ეს სწორია, მაგრამ საინტერესოა: სად აპირებს მიწვანის გამგე მანქანა-იარაღების რემონტს, როცა ჯერ სამუშედლოების მოწყობა და კოლმეურნეობებში მუშაკთა კადრის გადონახვა არ გახსენებია?

რაიმიწგანს 10 იანვრამდე უნდა მოეწყო სამუშედლოები ცაგერსა, ორბელსა და ლაილაშში, რომლებიც მომსახურებას გაუწევდნენ რაიონის ყველა კოლმეურნეობას. მიწვანის გამგეს კი დღემდე არ „გახსენებია“ ამ დავალების შესრულებაზე ზრუნვა.

კოლმეურნეობები რაიმიწგანის დახმარებას ელოდებიან, ხოლო მიწვანის მუშაკები რაიაღმასკომის განყოფილებებში სიარულსა და უსაქმო ფაციფუცში ჰკარგავენ დროს.

ბ. ყურაშვილი.

სუსვად ემზადებიან

წალენჯიხა. წალენჯიხის ლ. ბერიას სახელობის ჩაის საბჭოთა მეურნეობის დირექტორის მოვალეობის აღმსრულებელი ამხ. ჩხენკელი საგაზაფხულო სას.-სამ. კამპანიისათვის მზადებას ნაკლებ ყურადღებას აქცევს.

ამ მეურნეობაში შესაკეთებელია 5 ავტომანქანა, სამი ტრაქტორი, ტრაქტორისა და ცხენის 11 გუთანი და 11 კულტივატორი. მეურნეობას აკლია საწვავი მასალა, საერთოდ აქ საწვავი მასალის მომჭირნეობით ხარჯვაზე არ ზრუნავენ. ნავთი და მაზუთი ხშირად იღვრება, ხოლო დირექტორის მოვალეობის აღმსრულებელი ჩხენკელი, რომელიც ვალდებულია იზრუნოს ამ საკითხების მოწესრიგებაზე, კაბინეტს არ სცილდება.

ვ. ზარქუა

სასოფლო საბჭოს თავმჯდომარე განზე დგას

ჟუთაისი. სოფელ გეშტბის კოლმეურნეობა „ბოლშევიკის“ თავმჯდომარე ვ. კუპავა სავაზაფხულო თესვისათვის მზადებას ნაკლებ ყურადღებას აქცევს. მძრალად ხვნის გეგმა აქ ფაქტიურად ჩაიშალა. ახალი იარაღ-მანქანების შეძენასა და ძველის რემონტზე თავს არ იწუხებენ. მუშა-პირუტყვს წესიერად არ უვლიან. მსგავსი მდგომარეობაა ამავე სოფლის ორჯონიკიძის სახელობის კოლმეურნეობაშიც. გეშტბების სოფლსაბჭოს თავმჯდომარე ბ. ბობოხიძე კი განზე დგას და არავითარ ზომებს არ ღებულობს თესვისათვის მზადებაში არსებული ჩაშორჩენის გამოსასწორებლად.

ეგ. გვასალია

მუშა-პირუტყვი დაივიწყეს

გორჯომი. სოფელ ცემის ეკოვის სახელობის კოლმეურნეობამ უკვე დაათავრა სათესლე მასალის გამოყოფა და გაწმენდა. დამთავრებული აგრეთვე იარაღ-მანქანების რემონტი, მაგრამ მუშა-პირუტყვი დაივიწყეს.

კოლმეურნეობის 16 ხარი ცუდი მოვლით დასუსტებულა. პირუტყვის მოვლაში აქ აშკარა გაუპირობენებას აქვს ადგილი. კოლმეურნეობის თავმჯდომარემ ვ. ტაბატაძემ, ნაცვლად იმისა, რომ მუდმივი მოვლელები გამოეყო, პირუტყვის მოვლისათვის მორიგეობა შემოიღო. მუშა-პირუტყვს თითო კვირით ხან ერთი კოლმეურნე უვლის, ხან მეორე. ინდივიდუალური პასუხისმგებლობა კი ამ მხრივ არავის დაეკისრება.

ა. კოდიშაძე

საბჭოთა კავშირში

ემზადებიან სახელოვანი იუბილესათვის

დნეპროპეტროვსკი, 27 იანვარი (საკდესი). წითელი არმიის დნეპროპეტროვსკის სახლი წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის იუბილესათვის აწყობს სამ დიდ მხატვრულად გაფორმებულ გამოფენას შემდეგ თემებზე: „სამოქალაქო ომის ისტორია“, „სოციალიზმის გამარჯვება სსრ კავშირში და ჩვენი ქვეყნის თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცება“, „ფაშისტთა მზადება ომისათვის“. აქვე ეწყობა წითელარმიელი მხატვრებისა და მოქანდაკეების ნამუშევართა გამოფენა.

დნეპროპეტროვსკის თეატრების კოლექტივები წითელი არმიისა და სამხედრო - საზღვაო ფლოტის 20 წლისთავისათვის ამზადებენ დიდ სალამოს — ხელოვნების მუშაკთა შემოქმედებითი პატაკი გარნიზონის მეომრებს.

სტალინის რკინიგზის თავდაცვაავიაქიმის ორგანიზაციები ჩაატარებენ მსროლელთა დაუსწრებელ შეჯიბრებას, რომელშიც მონაწილეობას მიიღებს 1500 ვოროშილოველი მსროლელი და სასროლო სპორტის 250 ოსტატი.

კიევის იანვრის აჯანყების 20 წლისთავისათვის

კიევი, 27 იანვარი (საკდესი). კიევის წითელდროშოვანი ქარხნის კოლექტივი დიდი აღფრთოვანებით ემზადება კიევის იანვრის აჯანყების 20 წლისთავის აღსანიშნავად.

20 წლის წინათ, 1918 წლის 28 იანვარს ღამით, წითელდროშოვანი ქარხნის გმირმა მუშებმა ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობით აჯანყება მოაწყეს კონტრრევოლუციური ცენტრალური რადის წინააღმდეგ. მათ სახელოვანი ფურცელი ჩაუწერეს უკრაინაში საბჭოთა ხელისუფლებისათვის ბრძოლის ისტორიაში.

Ленинградцы — на лыжню!

Сегодня, 29 января, в Ленинграде и пригородах состоится массовый лыжный пробег

Сегодня, 29 января, в Ленинграде и пригородах состоится массовый лыжный пробег. Ленинградцы выйдут на лыжню, чтобы проверить свою физическую подготовку, свои силы, свою выносливость.

Ленинградцы, как и все советские люди, любят спорт. Они любят его за то, что он укрепляет здоровье, закаляет волю, воспитывает мужество, развивает ловкость и быстроту.

Ленинградцы любят спорт и за то, что он дает возможность проводить время весело, интересно, с пользой для здоровья.

Ленинградцы любят спорт и за то, что он помогает воспитывать в людях чувство товарищества, чувство коллективизма.

Ленинградцы любят спорт и за то, что он помогает воспитывать в людях чувство любви к своей Родине, к своей стране, которая создала для своих граждан все условия для развития физической культуры